

Departament de Periodisme

X

Curs 1991 - 92

Programa de l'Assignatura:

HISTORIA DE LA COMUNICACIÓ SOCIAL A
ESPAÑA I CATALUNYA (CATALUNYA)

.....
.....

Codi Assignatura: 5106 (A)

Professor/s:

JOAN MANUEL TRESSERRAS i GAJU

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Facultat de Ciències de la Informació

Universitat Autònoma de Barcelona

CODI: 5106 - HISTÒRIA DE LA COMUNICACIÓ SOCIAL A ESPANYA I CATALUNYA

SCATALUNYA!

PROF: JOAN MANUEL TRESSERRAS I GAJU DEPARTAMENT DE PERIODISME
Dr. en CC. de la Informació

- TREBALLS DE RECERCA O DE SÍNTESIS SIGNIFICATIUS

1. El Regne del Subjecte. Per una teoria materialista de la Comunicació Social. Barcelona. El Llamp, 1987. (En col·laboració amb Enric MARÍN)
2. D'Aci i d'Allà, 1910-1926. Apagador de modernitat i massificació. Bellaterra. Facultat de Ciències de la Informació, 1989.
3. La vida catalana en el primer terç del s. XX i els orígens de la societat de comunicació de masses. Bellaterra. Fac. CC.I., 1989.

- OBJECTIU DE L'ASSIGNATURA:

Historiar les formes com, d'ençà de la seva conformació, la Comunitat Cultural Catalana ha organitzat la producció i distribució de significació. Especialment, el curs s'orienta a avançar en el coneixement de les transformacions que han possibilitat, a Catalunya, la transició des d'unes formes de comunicació tradicionals a aquelles pròpies d'una societat de masses; i a abordar la problemàtica actual de la comunicació a Catalunya, des d'una perspectiva històrica.

TEMARI:

1. Fonaments tècnics de la Història de la Comunicació Social. La documentació, l'objecte d'estudi, la metodologia. El marc oehistòric català. Línies d'interès, temes i problemes. Opcions conceptuaris i seccions periodistes i terminologies i discursos referits a l'espai comunicatiu català.

PART I.: LA COMUNICACIÓ SOCIAL EN LA CATALUNYA "TRADICIONAL"

2. L'ecosistema comunicatiu altmedieval i la comunicació social de la consciència comunitària. L'exemple de la llengua i el paradigma del mercat. Vertebració d'un sistema de comunicació social: circuits, nousos i microcosmos. L'ecosistema comunicatiu català baixmedieval i el discurs del poder: del providencialisme a l'heral·latció de la terra. Balanç de les formes manuscrites de "noticierisme".

3. La crisi del poder institucional i la dependència de la cultura de cort. La impremta i el procés descatalanitzador. La cultura popular i l'ecosistema comunicatiu tradicional: el fortament d'una mentalitat específica amb projecció global. L'escenari barroc i la polarització cultural i comunicativa entre les classes. Balanç de les primeres formes impresaes de "protoperiodisme".

4. Vida urbana i noves formes de control social en el segle XVIII. Classes, diglossia i il·lustració. Les migracions interiors, els sistemes de transport i l'establiment de nous vincles "familiars" entre el camp i la ciutat. Publicacions, públic i periodicitat. La crisi de l'ordre comunicatiu en el canvi de segle XVIII napoleònic.

5. Les transformacions socials del segle XIX i els canvis en l'ecosistema comunicatiu. El paper director i exemplar de París. De la societat catalana romàntica fins al modernisme: treball, formes de vida i mentalitat. Organització social, societat civil i sistema de comunicació. Els transports, l'alfabetització i la representació del món.

6. Premsa, llengua i classes socials durant la Renaixença. Setmanaris satírics, calendaris i almanacs. El naixement dels "grans diaris catalans". L'estètica burgesa en els jocs, les diversions i els espectacles visuals. El gravat, la fotografia, el ràdio, l'anunci i el cartell. Les arts aplicades i els llenguatges del "progrés" finisecular. Cultura burgesa i cultura popular.

PART II.: EL TRANSIT VERS LA SOCIETAT DE COMUNICACIÓ DE MASSES.

7. L'erència del modernisme i l'autonomia relativa de l'ecosistema comunicatiu català, de l'incompliment renaixentista a la superbia noucentista. La vida catalana al primer terç del segle XX i les bases d'una societat de comunicació de masses. La generació "elèctrica". El projecte noucentista i la estètica burgesa. La pervivència de les formes tradicionals de comunicació. Territori, serveis públics i transports. L'ideal cosmopolita i la Catalunya-ciutat. Els retalls de masses i estatalització.

8. Els retallats de la política cultural burgesa i la representació popular. La "modernització tecnològica" i la seva implicació en el canvi de la comunicació social: el regne dels diaris i els orígens de la radiodifusió. L'evolució de la premsa: el cas de "La Vanguardia". Discurs periodístic de premsa i llenguatge periodístic català: les bases d'una certa identitat i professionalització del periodisme. La premsa catalana.

9. L'entorn republicà en el context d'un estat modernitzat: educació/informació, cultura catalana de raïsos i proposta política. El seu temps comunicatiu de transició i la transparència mésica de les contradiccions. L'impacte de la guerra i la revolució. La dificultat de construir alternatives. El recurs sistemàtic a les possibilitats propagandístiques dels mitjans de comunicació (prensa, ràdio, notícies cinematogràfiques, cartells...). La divisió social entre actors i espectadors de la realitat i els seus límits en la Catalunya de 1936-1979.

10. L'operació etnocida del franquisme i la desarticulació de l'espai nacional de comunicació. La destrucció de la societat civil i la liquidació dels "quadres" socials, les dificultats d'establiment de punts de continuitat cultural, l'autogridisme i els primers brots de resistència cultural; els orígens històrics de la "culturaeta". Espanya "únidad de destino en lo universal" i "reserva espiritual de occidente". Els mitjans en la primera etapa del règim franquista.

11. Industrialització, immigració, suburbanisme. El desenrotllisme i la "dècada produtiva", la invasió de la lògica del consum massiu, la pressió sobre el redescobriment d'una identitat civil "nacional" o un "poble" cultural multinationat. Estat i Nova Esquerra. La modernitat i la ciència, la ràdio i la TV en el projecte de transformació social. El franquisme, l'autoritarisme "totalitari" del règim, l'estat, l'estat, l'estat... fins que desapareix la dictadura, l'unitat popular i l'unità sindacalista, l'esperança i un nou futur.

12. En el seu moment d'apogeu, el català era la llengua de l'estat, la llengua dels consumidors i dels productors, la llengua dels polítics i dels intelectuals. La llengua "Prestige" era el català. El català era la llengua de la cultura per l'estat. El règim fou la consolidació. Les noves tecnologies i les dificultats econòmiques van contribuir a una renaixença de la llengua catalana, que es manifestà en la creació d'una nova cultura i d'una nova literatura. Catalunya continuà existint, encara que després de la major colònia europea havent perdut expressió política i pública. L'herència en la professió,

- BIBLIOGRAFIA RECOMANADA

- BALCELLS, A. (dir.): Història dels Països Catalans.
Barcelona, EDHOGA, 1981. 1 vols.

CASASOS, J.H.: El pensament periodístic a Catalunya.
Barcelona, Curial, 1987.
El periodisme a Catalunya.
Barcelona, Ed. Plaza y Janés, 1989.

COROMINAS, M. i LLINES, M.: La Televisió a Catalunya.
Sant Cugat, Els llibres de la Freixa, 1988.

MONSERRAT, F.: Panoràmica del nacionalisme català.
Tarragona, Edic. Catòliques de Tarragona, 1977, 6 vols.

PERESET, P.; SANTZ, J.M.; MARÍN, C. i TRESSERRAS, J.M.:
Estructura i comunicació i cultura a Catalunya, 1900-1939.
Barcelona, Fac. de Ciències de la Informació, 1988.

ROBERGOS, J.: Història del Teatre Català.
Barcelona, Milà, 1979.

FIGUERES, J.M.: La premsa catalana.
Barcelona, Dalmau, 1989.

FRANQUET, R.: Història de la Radiodifusió a Catalunya (Del naixement al Franquisme). Barcelona, Ed. 52, 1986.

FUSTER, J.: Literatura Catalana Contemporània.
Barcelona, Curial, 1972.

GALI, A.: Història de les institucions i el moviment cultural a Catalunya (1900-1936).
Barcelona, Fundació A. Gali, 1979.

GIFFROY, J.: Sistema i polítiques de comunicació a Catalunya (1929-1982). Barcelona, L'Avenç, 1983.

GUILLAMET, J.: La premsa a Catalunya.
Barcelona, Diputació/Coll. Periodistes, 1998.

MARÍN, C. i TRESSERRAS, J.M.: El Regne del subjecte. Forma i teoria materialista de la Comunicació Social.
Barcelona, El Clòmp, 1987.

MASCARÓ, M. i DUARTE, C.: Síntesi d'Història de la Llengua Catalana. Barcelona, La Magrana, 1977.

POTTER, M.: Història del cinema català (1929-1964).
Barcelona, Ed. 52, 1986.

ROBERT, J.: La llengua catalana. La història de la literatura catalana.
Barcelona, Ed. 52, 1986.

EVALUACIÓN

Dues proves parciales orals i/o examen final escrit. Possibilitat d'el·laborar algunes recerques en equip, en funció de la immensió dels grups i dels seus interessos. Aquesta darrera opció no eximeix de les obligacions anteriorment estableties i no genera una repercussió evaluativa.